

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

BIULETYN

Z posiedzenia:

■ **RADY OCHRONY PRACY**
(NR 40)

Nr 4573/VI kad.
18.01.2011 r.

Tekst bez autoryzacji

Nr 4573/VI kad.

Rada Ochrony Pracy (nr 40)

18 stycznia 2011 r.

Rada Ochrony Pracy, obradująca pod przewodnictwem poseł **Izabeli Mrzygłockiej (PO)**, przewodniczącej Rady, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- **przyjęcie stanowiska Rady Ochrony Pracy w sprawie warunków bezpieczeństwa w zakładach przemysłowych użytkujących materiały niebezpieczne w ilościach stwarzających ryzyko wystąpienia zagrożenia poza swoim terenem, innych niż zakłady kwalifikowane jako zakłady o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,**
- **sprawozdanie z działalności Rady Ochrony Pracy w 2010 r. wraz z oceną skuteczności przyjmowanych przez Radę Ochrony Pracy stanowisk i opinii,**
- **plan pracy Rady Ochrony Pracy na 2011 r.,**
- **sprawy bieżące.**

W posiedzeniu udział wzięli: **Tadeusz Zając** główny inspektor pracy wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Ewa Sikorska, Joanna Mazurkiewicz-Kulka** – z sekretariatu Rady w Biurze Prawnym i Spraw Pracowniczych.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Otwieram posiedzenie Rady Ochrony Pracy. Witam członków Rady oraz zaproszonych gości z głównym inspektorem pracy panem Tadeuszem Zającem wraz ze współpracownikami. Dzisiejsze posiedzenie jest pierwszym w nowym roku. Życzę państwu bardzo dobrego roku.

Przed przystąpieniem do realizacji porządku dziennego, chciałabym wręczyć akty powołania na członków Rady Ochrony Pracy: pani prof. Danucie Koradeckiej, panu Stanisławowi Stolorzowi, który został powołany również na stanowisko zastępcy przewodniczącego Rady Ochrony Pracy, panu Maciejowi Duszczykowi, pani poseł Elżbiecie Rafalskiej, pani poseł Alicji Olechowskiej i panu Michałowi Chałońskiemu.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia przewiduje: pkt 1 – Przyjęcie stanowiska Rady Ochrony Pracy w sprawie warunków bezpieczeństwa w zakładach przemysłowych użytkujących materiały niebezpieczne w ilościach stwarzających ryzyko wystąpienia zagrożenia poza swoim terenem, innych niż zakłady kwalifikowane jako zakłady o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, pkt 2 – Sprawozdanie z działalności Rady Ochrony Pracy w 2010 r. – materiał przygotowany przez prezydium Rady, pkt 3 – Plan pracy Rady Ochrony Pracy na 2011 r. – materiał przygotowany przez prezydium Rady, pkt 4 – Rola partnerów społecznych w kształtowaniu bezpiecznego środowiska pracy, pkt 5 – Sprawy bieżące. Czy jest sprzeciw wobec proponowanego porządku dziennego? Nie widzę zgłoszeń. Stwierdzam, że Rada przyjęła porządek dzienny.

Przystępujemy do realizacji porządku dziennego. Proszę panią prof. Danutę Koradecką o przedstawienie projektu stanowiska.

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy, dyrektor Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego prof. Danuta Koradecka:

Rada Ochrony Pracy na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2010 r. dokonała oceny bezpieczeństwa w zakładach przemysłowych użytkujących niebezpieczne materiały chemiczne w ilościach mniejszych, niż zakłady zaliczone do kategorii dużego oraz zwiększonego ryzyka wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, ale stwarzających zagrożenie wystąpienia zdarzeń o znamionach poważnej awarii z możliwością wystąpienia poważnych skutków, także poza terenem zakładu, tzw. zakłady niesewesowskie. Podstawą oceny były materiały przygotowane przez Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy oraz Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej. W przedstawionych materiałach wykorzystano wyniki projektu badawczo-rozwojowego zrealizowanego przez CIOP-PIB we współpracy z Komendą Główną Państwowej Straży Pożarnej oraz Państwową Inspekcją Pracy, w latach 2008-2010, w ramach programu wieloletniego „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy”.

Według danych Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska łączna liczba zakładów sewesowskich podlegających wymaganiom Dyrektywy Seveso II (96/82/WE) wynosiła 360 – stan na dzień 31 grudnia 2009 r.

Znacznie większa jest liczba zakładów niesewesowskich, niepodlegających wymaganiom ww. przepisów, a stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii. Było ich w dniu 31 grudnia 2009 r., wg danych GIOŚ – 827, a wg danych KG PSP – 1179. Różnica tych danych jest wynikiem stosowania przez ww. instytucje odmiennych zasad i kryteriów kwalifikowania obiektów do kategorii niesewesowskich.

Największą grupę wśród zakładów niesewesowskich stanowią zakłady przemysłowe (66%), a następnie obiekty magazynowe (23%). Spośród 796 niesewesowskich zakładów przemysłowych, największą liczbę stanowiły obiekty przemysłu spożywczego – 450 zakładów (57%). Głównie były to obiekty przemysłu mleczarskiego, owocowo-warzywnego oraz mięsnego. Kolejne, co do liczby zakładów niesewesowskich branże, to przemysł metalowy – 84 zakłady oraz przemysł chemiczny – 63 zakłady.

Wśród 273 niesewesowskich obiektów magazynowych znaczącą liczbę stanowiły magazyny paliw płynnych – 107 zakładów (39%), a następnie obiekty gromadzące gaz propan-butan – 49 zakładów (18%) oraz magazyny-chłodnie – 40 zakładów (14%). Wśród 92 niesewesowskich obiektów komunalnych najczęściej występują wodociągi – 35 zakładów (38%), stacje uzdatniania wody – 21 zakładów (23%) oraz lodowiska – 12 zakładów (13%).

W zakładach niesewesowskich w ok. 3000 przypadków występowały substancje niebezpieczne. Najczęściej był to amoniak – 487 przypadków (16%), kwasy nieorganiczne – 452 przypadki (15%), paliwa węglowodorowe – 317 przypadków (11%), związki chloru – 178 przypadków (6%), wodorotlenki – 165 przypadków (6%) oraz propan-butan – 119 przypadków (4%).

Analizy baz danych GIOŚ oraz KG PSP wykazały, że tzw. współczynnik awaryjności, odzwierciedlający podatność obiektu na występowanie zdarzeń o znamionach poważnej awarii, w przypadku zakładów niesewesowskich kształtuje się na poziomie około 35%, podczas gdy dla instalacji sewesowskich współczynnik awaryjności wynosi 14%, czyli jest ok. dwa i pół raza mniejszy.

Taki stan rzeczy jest niewątpliwie wynikiem niedostatecznego poziomu zarządzania bezpieczeństwem w zakładach niesewesowskich. Potwierdzają to wyniki 197 kontroli wykonanych w tych zakładach w 2009 r. przez Państwową Straż Pożarną oraz 227 kontroli wykonanych w latach 2009-2010 przez Państwową Inspekcję Pracy.

Wyniki kontroli wykonanych przez PIP wykazały m.in., że w dużej liczbie, zwłaszcza małych zakładów pracy, zaniedbano obowiązki związane z zapobieganiem awariom przemysłowym oraz zapewnieniem wymaganej gotowości do ograniczenia ich skutków – nieaktualne plany postępowania, brak świadomości załóg o występowaniu zagrożenia i odpowiedniego przygotowania do działań ratowniczych. Nieprawidłowości te najostrzej występowały w zakładach stosujących amoniak jako czynnik chłodniczy.

Stan ten jest niepokojący, gdyż zatrudnienie w zakładach niebezpiecznych szacowane jest na około 220 tys. osób, w tym pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy obsłudze instalacji niebezpiecznych – na około 8 tys. osób.

Wykonane prognozy komputerowe możliwych skutków poważnych awarii w zakładach niebezpiecznych – zlokalizowanych w większości na terenach zurbanizowanych – wskazują, że liczba ludności w otoczeniu tych zakładów, która może być dotknięta poważnymi skutkami dla zdrowia, wynosi od 200 do 300 tysięcy osób. Spełnienie właściwych warunków bezpieczeństwa oznacza w tej sytuacji nie tylko zapewnienie bezpieczeństwa pracy, lecz także ma istotne znaczenie z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego.

Na podstawie przedstawionych materiałów oraz dyskusji na posiedzeniu Rada Ochrony Pracy zaleca:

1) Kontynuację prowadzenia przez GIOŚ oraz KG PSP baz danych o zakładach niebezpiecznych ze względu na związane z nimi szczególnie wysokie ryzyko zawodowe oraz ryzyko zagrożenia bezpieczeństwa publicznego. Konieczne jest przyjęcie do stosowania przez obie ww. instytucje ujednoczonych ilościowych kryteriów kwalifikowania obiektów do kategorii zakładów niebezpiecznych, tj. granicznej ilości substancji niebezpiecznej, która może spowodować skutki równoważne skutkom poważnych awarii.

2) Opracowanie w zakładach niebezpiecznych systemów zarządzania bezpieczeństwem pracy.

3) Niezbędne jest ściśle współdziałanie Państwowej Straży Pożarnej, Państwowej Inspekcji Pracy oraz Inspekcji Ochrony Środowiska, a w określonych sytuacjach także Urzędu Dozoru Technicznego w zakresie kontroli warunków bezpieczeństwa i systemów zarządzania bezpieczeństwem w zakładach niebezpiecznych.

4) Celowe jest przygotowanie i upowszechnienie materiałów edukacyjnych oraz zaleceń adresowanych do zakładów niebezpiecznych odnośnie zapobiegania awariom przemysłowym. Materiały takie mogłyby zostać opracowane przez GIP oraz CIOP-PIB, we współpracy z KG PSP.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do przedstawionego projektu stanowiska? Nie widzę zgłoszeń.

Przystępujemy do głosowania. Kto jest za przyjęciem stanowiska w brzmieniu proponowanym w projekcie? Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się?

Stwierdzam, że Rada jednogłośnie przyjęła stanowisko w sprawie warunków bezpieczeństwa w zakładach przemysłowych użytkujących materiały niebezpieczne w ilościach stwarzających ryzyko wystąpienia zagrożenia poza swoim terenem, innych niż zakłady kwalifikowane jako zakłady o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Przechodzimy do pkt 2 porządku dziennego – Sprawozdanie z działalności Rady Ochrony Pracy w 2010 r. Materiał został przygotowany przez prezydium. Proszę pana posła Janusza Krasonia, sekretarza Rady, o przedstawienie sprawozdania.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Członkowie Rady otrzymali sprawozdanie na piśmie. Zatem skoncentruję się na prezentacji głównych kwestii.

Rada Ochrony Pracy, zgodnie z ustawą z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, jest organem nadzoru w sprawach dotyczących przestrzegania prawa pracy, w tym bezpieczeństwa i higieny pracy, a także legalności zatrudnienia oraz działalności Państwowej Inspekcji Pracy. Rada Ochrony Pracy składa się z przewodniczącego, zastępców przewodniczącego, sekretarza i członków, których powołuje i odwołuje Marszałek Sejmu.

Kadencja Rady trwa 4 lata. Rada Ochrony Pracy VIII kadencji, powołana została zarządzeniem nr 11 Marszałka Sejmu z dnia 27 października 2006 r., zakończyła swoją działalność 12 listopada 2010 r. Zarządzeniem nr 10 Marszałka Sejmu z dnia 12 listopada 2010 r. została powołana Rada Ochrony Pracy IX kadencji.

Rada w czasie trwania VIII kadencji liczyła 32 członków, natomiast Rada IX kadencji liczy 30 członków. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy zmniejszyła do 30 liczbę członków Rady.

Pracami Rady kieruje jej prezydium – jako organ wykonawczy. Prezydium Rady tworzą przewodniczący, jego zastępcy oraz sekretarz.

W 2010 r. prace prezydium koncentrowały się głównie na ocenie bieżącej działalności Rady, opiniowaniu kandydatur ROP do nagrody im. H. Krahelskiej, przyznawanej przez głównego inspektora pracy, ocenie stopnia realizacji przez adresatów stanowisk podejmowanych przez Radę, a także rozpatrywaniu niektórych skarg dotyczących działalności Państwowej Inspekcji Pracy, kierowanych do przewodniczącego Rady.

Posiedzenia Rady odbywały się według planu zatwierdzonego przez Radę. Niniejsze sprawozdanie z działalności, podobnie jak sprawozdania z lat poprzednich, Rada składa Prezydium Sejmu.

Rada Ochrony Pracy VIII kadencji powołała cztery stałe zespoły problemowe: Zespół ds. Prawno–Organizacyjnych, Zespół ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Środowisku Pracy, Zespół ds. Nauki, Edukacji i Promocji oraz Współpracy z Partnerami Społecznymi, Zespół ds. Skarg

W dniu 26 kwietnia 2010 r. został powołany Zespół doraźny w sprawie udziału w Międzynarodowych Targach Ochrony Pracy, Pożarnictwa i Ratownictwa SAWO 2010, które odbyły się w dniach 26–29 kwietnia w Poznaniu.

Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez Marszałka Sejmu.

Plan pracy Rady na 2010 r. został rozpatrzony i przyjęty na posiedzeniu plenarnym 19 stycznia 2010 r. Propozycje tematów do planu zostały zgłoszone przez członków Rady, a także przez Państwową Inspekcję Pracy, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Sprawiedliwości, Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy, instytucje rządowe, partnerów społecznych i organizacje pozarządowe, współpracujące z Radą na rzecz poprawy bezpieczeństwa pracujących.

W 2010 r. Rada Ochrony Pracy obradowała na posiedzeniach plenarnych, które odbywały się raz w miesiącu oraz na spotkaniach zespołów problemowych. Zespoły spotykały się w zależności od potrzeb i pilności problematyki, którą się zajmują. W okresie sprawozdawczym odbyło się 11 posiedzeń plenarnych, jedno posiedzenie, planowane na 28 kwietnia, zostało odwołane, 33 posiedzenia zespołów problemowych oraz jedno posiedzenie zespołu doraźnego. Problematyka posiedzeń zespołów koncentrowała się głównie wokół przygotowywania opinii i stanowisk w sprawach omawianych na posiedzeniach Rady. Na str. 4–5 przedłożonego sprawozdania wymienione są tematy, do których zespoły opracowały projekty stanowisk.

Posiedzenia Zespołu ds. Skarg poświęcone były głównie rozpatrywaniu skarg wpływających do Rady na działania Państwowej Inspekcji Pracy, okręgowych inspektorów pracy oraz na nieprzestrzeganie przepisów prawa pracy przez pracodawców.

Na str. 6–8 sprawozdania przedstawiono daty i tematykę plenarnych posiedzeń Rady w 2010 r. Rada nie zrealizowała wszystkich tematów ujętych w planie pracy Rady Ochrony Pracy 2010 r. Planowane na 28 kwietnia br. uroczyste posiedzenie Rady Ochrony Pracy, związane z corocznymi obchodami „Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”, poświęcone również bezpieczeństwu i ochronie zdrowia w górnictwie – zostało odwołane z powodu żałoby narodowej po tragicznej katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej nie przedstawiło materiału pt. „Ocena stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w 2009 roku”, który miał być omówiony na posiedzeniu Rady w październiku 2010 r.

Rada Ochrony Pracy realizując swoje zadania podjęła uchwały w sprawach, które były przedmiotem obrad plenarnych Rady, jak również w sprawach opiniowania wniosków głównego inspektora pracy dotyczących powołania na stanowisko okręgowych inspektorów pracy.

Na str. 9–10 sprawozdania wymienione są stanowiska przyjęte przez Radę na plenarnych posiedzeniach. W 2010 r. Rada przyjęła 11 stanowisk. Stanowiska Rady, podejmowane na posiedzeniach plenarnych, kierowane są do Marszałka Sejmu, merytorycznych komisji sejmowych – głównie do Komisji Polityki Społecznej, Komisji Pracy, Komisji Gospodarki i Komisji do Spraw Kontroli Państwowej, urzędów i instytucji współpracujących z Radą, a przede wszystkim do Głównego Inspektoratu Pracy, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego oraz Instytutu Medycyny Pracy.

Pisma kierowane do urzędów i instytucji zawierają prośbę o poinformowanie o sposobie realizacji zaleceń i postulatów, zawartych w stanowiskach Rady. Analiza odpowiedzi udzielanych Radzie wskazuje, że adresaci podzielają zasadność zdecydowanej większości wniosków i postulatów zawartych w stanowiskach. Zaznaczyć jednak należy, że proces ich wdrażania jest powolny i niesatysfakcjonujący. Od lat Rada Ochrony Pracy powiela część wniosków, które, choć uzasadnione, nie mogą doczekać się realizacji.

W sprawozdaniu z działalności za 2009 r. zawarte zostało zobowiązanie, iż prezydium ROP dokona oceny efektów i skuteczności przyjmowanych przez Radę stanowisk w latach wcześniejszych. W tym celu w drugiej połowie roku skierowano do adresatów stanowisk pisma z prośbą o informację nt. wykorzystania wniosków i postulatów w nich zawartych w latach 2006–2010. Pisma zostały wysłane do 24 adresatów wymienionych na str. 11 sprawozdania. Wszyscy udzielili odpowiedzi.

W załącznikach do sprawozdania dołączone zostały wstępne opracowania: przewodniczącej Zespołu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Środowisku Pracy, prof. Danuty Koradeckiej, przewodniczącego Zespołu ds. Nauki, Edukacji i Promocji oraz Współpracy z Partnerami Społecznymi, dr Andrzeja Paszkiewicza oraz przewodniczącego Zespołu ds. Prawno-Organizacyjnych, Zbigniewa Żurka. Całościowy syntetyczny materiał zawierający ocenę skuteczności i efekty postulatów wynikających z stanowisk ROP w latach 2006–2010 prezydium ROP opracuje do końca pierwszego półrocza 2011. Zwracam uwagę, że materiał otrzymany od adresatów, do których skierowaliśmy pisma, został przygotowany w różny sposób metodologiczny. Jego syntetyczne opracowania wymaga czasu, a także przyjęcia określonej techniki i metodologii pracy. Dlatego w sprawozdaniu przedstawiamy wstępną ocenę. Na pogłębioną ocenę musimy trochę poczekać. Zwracam uwagę, że dotychczas nie badano stanu realizacji wniosków Rady z czterech lat.

Chciałbym teraz omówić pozostałą działalność Rady Ochrony Pracy. W dniu 16 lutego 2010 r., pod patronatem Marszałka Sejmu, w Sali Kolumnowej w gmachu Sejmu, w drugiej części posiedzenia plenarnego Rady Ochrony Pracy, odbyła się uroczystość obchodów 60 rocznicy istnienia Społecznej Inspekcji Pracy.

Pod patronatem Rady Ochrony Pracy odbyła się 11 maja 2010 r. konferencja, zorganizowana przez Państwową Inspekcję Pracy, Instytut Polityki Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego oraz Ambasadę Francji w Polsce, pt. „Zapobieganie nielegalnemu zatrudnianiu cudzoziemców w Polsce”.

Pod honorowym patronatem przewodniczącej Rady Ochrony Pracy odbyło się 29 września 2010 r. w Bydgoszczy ogólnopolskie sympozjum pt. „Społeczna Inspekcja Pracy – dziś i co dalej”.

Członkowie Rady Ochrony Pracy wzięli udział w Międzynarodowych Targach Ochrony Pracy, Pożarnictwa i Ratownictwa SAWO 2010, które odbyły się 26 – 29 kwietnia w Poznaniu.

Rada Ochrony Pracy należała do grona organizacji wspierających, organizowany 20-22 września 2010 r. przez zarząd główny Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, pod patronatem honorowym Marszałka Sejmu, I Kongres Ergonomii pt. „Ergonomia dla przyszłości”.

W dniu 19 października 2010 r., w Sali Kolumnowej w Sejmie, w drugiej części posiedzenia plenarnego Rady Ochrony Pracy, odbyły się uroczystości:

* wręczenia nagród im. Haliny Krahelskiej przyznanych przez głównego inspektora pracy za wybitne osiągnięcia w zakresie ochrony pracy i ochrony zdrowia w środowisku

pracy. Z rekomendacji Rady Ochrony Pracy w 2010 r. laureatem j tej nagrody został Michał Chałoński, członek Rady Ochrony Pracy VII i VIII kadencji.

* zakończenia XXXVIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu Poprawy Warunków Pracy. Konkurs organizowany jest corocznie od 1972 r. przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej – sekretariat Konkursu prowadzi Centralny Instytut Ochrony Pracy – Państwowy Instytut Badawczy, i stanowi ważną formę zachęty do podejmowania różnorodnych działań zmierzających do eliminowania wypadków przy pracy i ryzyka powstawania chorób zawodowych.

O prestiżu, jakim cieszy się Rada Ochrony Pracy świadczą również otrzymywane za prośbami kierowane do członków Rady na liczące się sympozja naukowe, konferencje, seminaria i spotkania z partnerami społecznymi.

W 2010 r. członkowie prezydium lub Rady Ochrony Pracy brali udział m.in. w:

– XII Konferencji zorganizowanej przez Wyższy Urząd Górniczy pt. „Problemy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w polskim górnictwie”;

– ogólnopolskim seminarium zorganizowanym przez Komisję Krajową i Region Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność” z okazji obchodów Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych, których tematem przewodnim była „Ocena ryzyka zawodowego a zdrowie w miejscu pracy”;

– XI Konferencji pod patronatem ministra gospodarki pt. „Problemy bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w polskim górnictwie”, organizowanej przez Wyższy Urząd Górniczy, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa oraz Główny Instytut Górnictwa, stanowiącej kontynuację corocznego cyklu spotkań na temat działań podejmowanych dla poprawy stanu bezpieczeństwa pracy osób zatrudnionych w zakładach górniczych: podziemnych, odkrywkowych i otworowych.

Chciałbym teraz zaprezentować kwestię skarg kierowanych do Rady. Od lat liczba skarg wpływających do ROP utrzymuje się na podobnym poziomie. W 2010 r. do Rady wpłynęło ponad 100 skarg, które można podzielić na kategorie:

1. Skargi indywidualne od osób fizycznych, których przedmiot obejmował nieraz większą grupę pracowników, dotyczące niewypłacania wynagrodzeń za pracę, wynagrodzeń za pracę wykonywaną w godzinach nadliczbowych, nagród regulaminowych, przestrzegania przepisów o czasie pracy, wypłacania diet pracownikom transportowym, odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy.

2. Skargi wnoszone przez organizacje związkowe w imieniu pracowników całej branży, najczęściej dotyczą postanowień układów zbiorowych pracy, premii regulaminowych, dodatków stażowych, rozliczania czasu pracy oraz bezpieczeństwa pracy.

3. Skargi na działalność inspektorów pracy dotyczące przekroczenia zakresu kognicji uprawnień kontrolnych, nierzetelność przeprowadzonej kontroli, brak upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wadliwe stosowanie środków karnych.

4. Skargi, których treść wykraczała poza zakres kognicji przyznanej Radzie przez art. 7 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy.

Treść niektórych skarg zawierała pytania o dokonanie wykładni przepisów prawa pracy, układów zbiorowych pracy lub wszczęcia sporu zbiorowego pracy. Wpływały także do wiadomości Rady skargi kierowane do innych organów władzy i administracji państwowej oraz innych organów centralnych. Były także „skargi” kierowane od osób fizycznych, które systematycznie ślą do Rady pisma w różnych sprawach.

Na sygnalizowane w pismach sprawy Rada reagowała, zwracając się do Państwowej Inspekcji Pracy o przeprowadzenie kontroli, postępowania wyjaśniającego lub podjęcie interwencji, a następnie monitorowała sprawę aż do ostatecznego rozstrzygnięcia. Informowała również na bieżąco osoby wnoszące skargi o przebiegu postępowania. Sprawami właściwej oceny i stosownego poinformowania skarżących o sposobie załatwienia sprawy zajmuje się Zespół ds. Skarg.

W roku sprawozdawczym na łamach Kroniki Sejmowej publikowane były informacje o posiedzeniach Rady Ochrony Pracy. Także strona internetowa Rady była aktualizowana i uzupełniana o wiadomości z bieżącej działalności Rady.

Na końcu sprawozdania wymieniony jest skład Rady Ochrony Pracy VIII i IX kadencji, która rozpoczęła się 12 listopada 2010 r.

Chciałbym przypomnieć, że w związku ze śmiercią pana Włodzimierza Szterna, wiceprzewodniczącego Rady Ochrony Pracy IX kadencji, Marszałek Sejmu zarządzeniem nr 13 z 23 grudnia 2010 r., powołał pana Stanisława Stolorza na funkcję wiceprzewodniczącego Rady.

Do sprawozdania za 2010 r. dołączono – jak wspomniałem – trzy załączniki. Proszę autorów o ich przedstawienie.

Przewodnicząca Zespołu ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Środowisku Pracy prof. Danuta Koradecka:

Zespół ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Środowisku Pracy opracował 55 stanowisk Rady Ochrony Pracy VIII kadencji, lata 2006–2010. Analiza stanu realizacji wniosków i rekomendacji zawartych w stanowiskach ROP wskazuje, że większość z nich jest realizowana przez poszczególne resorty i instytucje. Wykonano 82 zalecenia, częściowo wykonano 30 zaleceń. Przyjęto do wiadomości lub uwzględnienia w dalszych działaniach 31 zaleceń.

Informacje uzyskiwane od resortów i instytucji, których dotyczą rekomendacje lub wnioski zawarte w stanowiskach ROP, są w dużej mierze niekompletne i nieprecyzyjne. Na ich podstawie nie można z całą pewnością stwierdzić, że zalecenie zostało w pełni zrealizowane.

Część stanowisk ROP była przekazywana resortom do wiadomości, w celu ich ewentualnego wykorzystania w dalszych działaniach. W tych przypadkach Rada nie dysponuje informacjami od resortów na temat ewentualnego wykorzystania informacji zawartych w stanowiskach.

Proponuję przyjęcie praktyki podziału stanowisk na: przekazywane do wiadomości i ewentualnego wykorzystania w przyszłych działaniach oraz takie, w których Rada oczekuje bardziej konkretnej odpowiedzi. W stosunku do tych ostatnich powinniśmy ponowić w tym roku działanie.

Przewodniczący Zespołu ds. Nauki, Edukacji i Promocji oraz Współpracy z Partnerami Społecznymi dr Andrzej Paszkiewicz:

Materiał prezentuje analizę realizacji stanowisk Rady Ochrony Pracy w VIII kadencji w zakresie zagadnień dotyczących nauki, edukacji, promocji i współpracy z partnerami społecznymi. Nie było możliwości zwołania posiedzenia Zespołu ze względów technicznych, zatem de facto jest to mój materiał autorski.

W trakcie VIII kadencji przyjęto ogółem 10 stanowisk, które można zaliczyć bezpośrednio lub pośrednio do wymienionego zakresu, w tym 1 dotyczyło nauki, 6 – edukacji, 2 – promocji i 1 – współpracy z partnerami społecznymi. Na kolejnych stronach załącznika wymieniam każde z tych stanowisk, proponowane przez Radę działania oraz stopień realizacji.

Zrealizowano 3 postulaty Rady, 29 jest w trakcie realizacji, nie zrealizowano 14 postulatów. Chciałbym zwrócić uwagę, że materiały otrzymane z poszczególnych resortów i instytucji – mówiła o tym pani prof. Koradecka – często były niekompletne i nieprecyzyjne, co powodowało trudności w zakwalifikowaniu stopnia realizacji wniosków Rady. Stąd w przyszłości pisząc do adresatów, do których zostały wysłane stanowiska, celowym jest przesłanie do nich konkretnych wniosków z poszczególnych stanowisk, prosząc o precyzyjną odpowiedź o stopniu ich realizacji.

Chciałbym zwrócić uwagę, że przed czterema lat Zespół ds. Nauki, Edukacji i Promocji oraz Współpracy z Partnerami Społecznymi dokonywał również analizy realizacji stanowisk Rady Ochrony Pracy. Postulowałem wówczas, aby w stanowiskach dotyczących danej sfery przywoływać propozycje wcześniej zgłaszane przez Radę. Np. w stanowisku dotyczącym edukacji zawarte były działania wcześniej proponowane właściwym resortom. Dlatego materiały nadesłane przez Ministerstwo Edukacji i Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego są bardziej konkretne.

Przewodniczący Zespołu ds. Prawno-Organizacyjnych Zbigniew Żurek:

Z satysfakcją odnotowuję przyjęcie propozycji dokonywania analizy realizacji wniosków i rekomendacji zawartych w stanowiskach Rady Ochrony Pracy. Być może taką analizę należałoby przeprowadzać corocznie, a nie tylko pod koniec kadencji.

Materiał, który otrzymaliśmy od 24 instytucji, był bardzo obszerny. Niemniej jednak, szereg adresatów potraktowało swoje odpowiedzi jedynie formalnie. Ich pisma są zdawkowe i ogólnikowe. Odpowiedzi nie odnoszą się do poszczególnych stanowisk, mają charakter globalny. Dla mnie ten materiał był średnio przydatny, aczkolwiek – na szczęście – nie dotyczył stanowisk, którymi zajmował się Zespół ds. Prawno-Organizacyjnych.

Wnioski na przyszłość będą zapewne przedmiotem posiedzenia prezydium Rady. Będę proponował, aby pytania dotyczące realizacji stanowisk Rady były tak szczegółowe, aby uniemożliwiały odpowiedź ogólnikową. Chodzi o pytania o realizację konkretnych wniosków zawartych w konkretnych stanowiskach.

Załączniki dołączone do sprawozdania nie są do końca spójne. Każdy z autorów spoglądał z nieco innej perspektywy na realizację stanowisk. Większość stanowisk Rady, które opracowywał Zespół ds. Prawno-Organizacyjnych, była adresowana do Państwowej Inspekcji Pracy. W tym miejscu chciałbym podziękować głównemu inspektorowi pracy za nadesłanie obszernego i rzetelnego materiału. Niemniej jednak, w tym materiale również występują powtórzenia.

Chciałbym również zwrócić uwagę na pewną kwestię, którą w przyszłości należałoby wyeliminować. Sprawozdając nie należy pisać o działaniach, które będą podejmowane w przyszłości. Materiał PIP zawierał takie fragmenty. To nie jest materiałem sprawozdania, które dotyczy działań już podjętych.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Czy są uwagi do przedłożonego sprawozdania? Pan senator Jan Rulewski, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Jan Rulewski:

Autorzy załączników przyznają, że większość odpowiedzi jest zdawkowa. Można zatem przypuszczać, że wnioski Rady nie są realizowane.

Popieram propozycję pani prof. Danuty Koradeckiej dotyczącą podziału stanowisk Rady na kierowane do wiadomości oraz te, w których Rada oczekuje konkretnych odpowiedzi i nie odstąpi od realizacji zawartych w nich wniosków.

Chciałbym zwrócić uwagę, że praca od posiedzenia do posiedzenia oraz koncentrowanie się nad sprawozdaniem w jego końcowej fazie nie jest efektywna. Proponowałbym wprowadzenie wewnętrznego pilotażu danego problemu. Uzyskanie efektu – mówię to na podstawie doświadczenia związanego ze środkami na prewencję wypadkową – wymaga stałego monitorowania kwestii oraz wypracowania rozwiązań alternatywnych. Chciałbym podkreślić, że indywidualny pilotaż nie oznacza, że pewna kwestia została powierzona jednej osobie, a pozostałe nie interesują się już tym problemem. Wręcz przeciwnie – osoba, która pilotuje dany problem, dostrzegając trudności zwraca się o pomoc do Rady, prezydium Rady, czy zespołów problemowych.

Członek Rady Ochrony Pracy Elżbieta Rafalska:

Jestem przekonana, że stanowiska Rady Ochrony Pracy wysyłane do resortów i innych instytucji bardzo często są traktowane jako stanowiska do wiadomości. Mogą ewentualnie wykorzystywać je w swoich pracach, ale nie są zobowiązane do udzielania odpowiedzi. Instytucje mogą wykorzystywać dane stanowisko, a Rada nie ma informacji w tym zakresie. Sądzę, że do stanowiska Rady należałoby załączać pismo przewodnie z prośbą o odniesienie się. Wówczas byłby inny tryb postępowania, taki jak w administracji.

Jako poseł również otrzymuję różne stanowiska. Nie zawsze odpisuję, bo rozumiem, że niektóre instytucje przesyłają mi stanowiska do wiadomości, w celu zapoznania się. Może stanowisko Rady powinno być uzupełnione pismem podpisanym przez przewodniczącą, w którym zwracamy się o odpowiedź. Wówczas moglibyśmy otrzymać odpowiedź w ciągu 30 dni.

Członek Rady Ochrony Pracy Alicja Olechowska:

Odnosząc się do wypowiedzi przedmówczyni, chciałabym zwrócić uwagę na dotychczasową tradycję opracowywania stanowisk na posiedzeniach zespołów problemowych. Od dawna była szansa na zmianę tej formuły. Wprowadzenie nowego typu postępowania możliwe jest po przyjęciu planu pracy na 2011 r. Niemniej jednak uważam, że dotychczasowa formuła sprawdziła się.

Członek Rady Ochrony Pracy Beata Mazurek:

Jeżeli naszą intencją jest wskazanie kierunków działań odpowiednich resortów, to można ją zrealizować poprzez formę stanowiska. Natomiast, jeżeli koncentrujemy się na efektach naszej pracy, które przełożą się na działalność pewnych resortów, to uważam, że propozycja pani poseł Elżbiety Rafalskiej jest uzasadniona.

Podczas prac komisji nad stanowiskami czy dezyderatami zabiegam o określenie terminu, w którym dany resort ma udzielić odpowiedzi. Stanowisko Rady może zawierać postulaty, do których właściwy resort ma odnieść się w określonym terminie. Nie może być tak, że stanowisko wraz z postulatami Rady odkładane jest ad acta. Kodeks postępowania administracyjnego obowiązuje wszystkich. W ciągu 30 dni powinniśmy otrzymać odpowiedź.

Jeśli jednak doprecyzujemy, że oczekujemy odpowiedzi na zawarte w stanowisku postulaty w ciągu np. 2 miesięcy czy pół roku – musimy mieć świadomość, że pewne kwestie nie mogą być rozstrzygnięte w ciągu miesiąca – to być może stanowiska Rady nie pozostawałyby martwe w tym sensie, że po ich przesłaniu do odpowiedniego resortu zostają włożone do teczki z napisem „Rada Ochrony Pracy” i na tym kończy się postępowanie. Nie o to chodzi.

Członek Rady Ochrony Pracy Michał Chałoński:

Co będzie dalej ze sprawozdaniem z działalności Rady Ochrony Pracy? Czy ono również trafi do segregatora i na tym zakończy się postępowanie?

Myślę, że zapominamy o dość ważnej sprawie, że Rada Ochrony Pracy działa przy Sejmie i jest jego organem. Możemy prowadzić boje z resortami. Urzędnicy są coraz lepsi i inteligentniejsi. Będą robić wszystko, aby udzielić jak najkrótszej odpowiedzi. To leży w naturze urzędnika. Sądzę, że powinniśmy przygotować odpowiednie materiały, a następnie spotkać się z Marszałkiem Sejmu i poprosić go o pomoc w egzekwowaniu tego, o co nam chodzi, ale najpierw sami musimy wiedzieć, o co nam chodzi. Zwracam uwagę, że w wielu przypadkach prosiliśmy o odpowiedź i nie otrzymywaliśmy jej. Z reguły, albo otrzymujemy odpowiedzi lakoniczne, albo nie otrzymujemy ich wcale.

Proponowałbym spotkanie z marszałkiem Sejmu i ustalenie pewnego sposobu działania.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Nie chciałabym, żeby po dzisiejszym posiedzeniu pozostało wrażenie, że jest tak tragicznie, jak zostało powiedziane. Zwracam uwagę, że na część stanowisk otrzymaliśmy odpowiedzi. Do kolejnej części resorty odnoszą się, natomiast pewna grupa stanowisk pozostaje bez echa. Prezydium przygotowuje kompleksową analizę realizacji postulatów zawartych w stanowiskach, aby wyrobić sobie pogląd w tej sprawie.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Chciałbym zwrócić uwagę, że po raz pierwszy w historii Rady Ochrony Pracy podejmujemy bardzo poważną próbę oceny naszej działalności przez 4 lata. Jesteśmy nieusatisfakcjonowani wdrażaniem naszych postulatów i propozycji. Dlatego należy dopracować procedurę skuteczniejszego monitorowania adresatów, aby zechcieli nas informować, a w konsekwencji w większym stopniu realizować nasze wnioski i postulaty.

Dzisiejsza dyskusja pokazuje kilka możliwych rozwiązań. Sądzę, że prezydium powinno rozpatrzyć zgłoszone propozycje i przygotować tryb postępowania, który będzie je uwzględniał. Uważam, że propozycja pani poseł Rafalskiej jest bardzo cenna. Wprowadziłbym jednak pewne modyfikacje. Np. przewodniczący zespołu przedstawiając projekt stanowiska Rady Ochrony Pracy, wskazuje również Radzie resorty i instytucje, do których zostanie skierowane stosowne pismo oraz rekomenduje, co chcemy uzyskać na piśmie.

Stanowiska Rady są wysyłane do wielu instytucji – począwszy od Marszałka Sejmu, poprzez komisje sejmowe, aż do kilku resortów. Zespół przedstawiając projekt stanowiska może jednocześnie zarekomendować Radzie, że np. poza przesłaniem stanowiska wszystkim zainteresowanym, w szczególności oczekujemy w określonym terminie odpowiedzi w danej sprawie od ministra pracy i polityki społecznej i od głównego inspektora pracy.

Uważam, że należy wprowadzić w oddzielnym punkcie każdego posiedzenia Rady informację o – satysfakcjonujących lub nie – odpowiedziach nadesłanych przez mini-

strów. W ten sposób dane zagadnienie byłoby monitorowane od przyjęcia stanowiska do informacji o reakcji na to stanowisko.

Proponuję, aby pani przewodnicząca zwołała posiedzenie prezydium przed następnym posiedzeniem Rady. Prezydium wypracowałoby system bieżącego monitorowania reakcji na stanowiska i postulaty Rady Ochrony Pracy. Następnie poinformowałoby Radę i przyjęło go do realizacji.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Zostanie zwołane posiedzenie prezydium w tej sprawie. Przedstawimy członkom Rady wyniki naszej pracy nad systemem bieżącego monitorowania reakcji na stanowiska i postulaty ROP.

Lista mówców została wyczerpana. Przystępujemy do głosowania. Kto jest za przyjęciem sprawozdania z działalności Rady Ochrony Pracy w 2010 r.? Kto jest przeciw? Kto wstrzymał się od głosu?

Za głosowało 26 członków Rady, nikt nie był przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. Stwierdzam, że sprawozdanie z działalności Rady Ochrony Pracy w 2010 r. zostało przyjęte.

Przechodzimy do pkt 3 porządku dziennego – plan pracy Rady Ochrony Pracy na 2011 r. Materiał został przygotowany przez prezydium. Proszę sekretarza Rady, pana posła Janusza Krasonia o przedstawienie projektu planu pracy.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Na wstępie proszę o wprowadzenie poprawek do przedłożonego projektu. Są one wynikiem posiedzenia prezydium, które odbyło się przed posiedzeniem Rady, w związku z tym nie było możliwości przygotowania kolejnego dokumentu uwzględniającego poprawki prezydium.

Przystępuję do prezentacji planu pracy Rady Ochrony Pracy na 2011 r.

1. Sprawozdanie z działalności Rady Ochrony Pracy w 2010 r. wraz z oceną skuteczności podejmowanych przez Radę Ochrony Pracy stanowisk i opinii.

2. Plan pracy Rady Ochrony Pracy na 2011 r.

3. Ocena zagrożenia i ograniczanie narażenia na hałas na stanowiskach pracy. Prezydium proponuje, aby przenieść ten punkt z lutego 2011 r. na sierpień 2011 r., jako pkt 11. W pkt 3 byłby temat „Wymagania nowej dyrektywy WE w sprawie ochrony pracowników przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych”.

4. Przestrzeganie uprawnień pracowniczych związanych z rodzicielstwem. Termin realizacji – marzec

5. Prezydium proponuje zastąpienie brzmienia tematu: „Kwestie związane z kontynuowaniem zatrudnienia kobiet powracających z urlopów macierzyńskich w zakładach, które uległy likwidacji lub przekształceniu” nowym brzmieniem „Problematyka kontynuacji zatrudnienia kobiet powracających z urlopów macierzyńskich”. Termin realizacji – marzec. Do autorów – poza Prokuraturą Generalną – dopisujemy Państwową Inspekcję Pracy.

6. Program wieloletni „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy” etap I – wyniki za lata 2008–2010. Termin realizacji – kwiecień. Prezydium proponuje skreślenie etapu II – plan na lata 2011–2013. Ten etap zostanie zasygnalizowany w prezentacji programu wieloletniego. Chcemy skoncentrować się na wynikach za lata 2008–2010.

7. Prezydium proponuje zastąpienie brzmienie tematu: „Adaptacja zawodowa w górnictwie, doskonalenie umiejętności i wiedzy pracowników, jak również podniesienie rangi służb BHP, jako działania na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa pracy w kopalniach węgla kamiennego” nowym brzmieniem: „Zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy w górnictwie”. Termin realizacji – 28 kwietnia. Prezydium uznało, że adaptacja zawodowa, doskonalenie umiejętności i wiedzy pracowników wiąże się z szeroko pojętą problematyką zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy. Zarządzanie dotyczy zarówno czynnika ludzkiego, czynnika organizacyjnego, jak i technicznego. Zwracam uwagę, że 28 kwietnia obchodzony jest „Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”.

8. Sprawozdanie głównego inspektora pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r. Termin realizacji – 25 maja.

9. Po poprawce prezydium temat otrzymał brzmienie: „Rozwiązania ograniczające zagrożenia zawodowe w instalacjach wysokiego ryzyka, na przykładzie instalacji do produkcji gazu wysokometanowego oraz helu, zastosowanego przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA. Termin realizacji – czerwiec, posiedzenie wyjazdowe.

10. Realizacja zadań służby bhp oraz analiza i ocena funkcjonowania ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o Społecznej Inspekcji Pracy. Termin realizacji – lipiec.

11. Tu został przeniesiony temat z pkt 3: „Ocena zagrożenia i ograniczanie narażenia na hałas na stanowiskach pracy”. Termin realizacji – sierpień.

12. Rola partnerów społecznych w kształtowaniu bezpiecznego środowiska pracy. Termin realizacji – sierpień.

13. Przestrzeganie przez agencje zatrudnienia przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – na podstawie wyników kontroli w latach 2008–2010. Termin realizacji – wrzesień.

14. Sytuacja pracowników rekrutowanych przez działające w Polsce agencje pracy tymczasowej do zatrudnienia w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Termin realizacji – wrzesień.

15. Znaczenie bezpiecznej obsługi i konserwacji urządzeń technicznych dla zapewnienia bezpieczeństwa korzystających z nich pracowników oraz osób wykonujących te czynności. Termin realizacji – październik.

16. Program działania Państwowej Inspekcji Pracy na 2012 r. Termin realizacji – listopad.

17. Niewypłacanie lub nieterminowa wypłata wynagrodzeń za pracę w Polsce – ocena możliwości ograniczenia występowania procederu i skuteczności stosowanych sankcji. Termin realizacji – grudzień.

18. Sprawozdanie z działalności Rady Ochrony Pracy w 2011 r. Termin realizacji – styczeń 2012 r.

19. Plan pracy Rady Ochrony Pracy na 2012 r. Termin realizacji – styczeń 2012 r.

20. Analiza i ocena kontroli związanych z problematyką prac wykonywanych w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze – ustawa o emeryturach pomostowych. Termin realizacji – styczeń 2012 r.

Chciałbym poinformować, że wpłynęło 68 propozycji tematów do planu pracy Rady. Propozycje zgłosili członkowie Rady, resorty, główny inspektor pracy i partnerzy społeczni. W przedłożonym projekcie uwzględniono ok. 1/3 proponowanych tematów.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka :

Wpłynęło – jak wspomniał pan sekretarz – 68 propozycji tematów. Wybraliśmy 20. W ciągu jednego roku nie jesteśmy w stanie omówić więcej tematów. Na jednym posiedzeniu możemy rozpatrzyć jeden, maksimum dwa związane ze sobą tematy. Dlatego niektóre propozycje trzeba było odłożyć na następne lata. Część zaproponowanych tematów wiązała się ze sobą. Staraliśmy się je połączyć w jeden temat.

Jeżeli państwo mają uwagi do propozycji planu, to proszę wskazać temat, który należałoby skreślić i wpisać w to miejsce inny. Decyzję podejmiemy w głosowaniu.

Otwieram dyskusję. Pan Zbigniew Janowski, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Zbigniew Janowski:

Chciałbym podziękować za wprowadzenie ważnego – z punktu widzenia pracowników i związków zawodowych – tematu niewypłacania wynagrodzeń. Problem narasta w bieżącym roku. Dotyczy nie tylko budownictwa, ale wielu zakładów pracy. Przewodniczący central związkowych rozmawiali o tym z głównym inspektorem pracy. Proponowałbym przeniesienie tego tematu na wcześniejsze posiedzenie – może majowe?

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka :

Proszę zaproponować konkretną datę.

Członek Rady Ochrony Pracy Zbigniew Janowski:

Proponowałbym dołączenie tego tematu na posiedzenie w marcu, na którym będzie rozpatrywana problematyka kontynuacji zatrudnienia kobiet. W posiedzeniu będzie uczestniczył przedstawiciel Prokuratury Generalnej. Chciałbym zwrócić uwagę, że mamy wiele uwag do prokuratury dotyczących niewypłacania wynagrodzeń.

Z informacji prasowych wynika, że Sejm pracuje nad przyznaniem pewnych uprawnień Inspekcji Pracy. Prokuratorzy będą zobowiązani informować Inspekcję o powodach uznania wykroczeń pracodawców w zakresie niewypłacania wynagrodzeń za mało szkodliwe społecznie.

W punkcie 7 przedłożonego projektu wymieniono konkretną datę jednego z posiedzeń – 28 kwietnia. Chciałbym poinformować, że w tym terminie wielu partnerów społecznych, w tym związki zawodowe, organizuje różnego rodzaju konferencje, spotkania, imprezy związane z obchodami „Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”. Czy termin posiedzenia Rady w dniu 28 kwietnia jest ostateczny? Jeżeli tak, to dostosujemy się.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Ten termin jest ostateczny. Chcemy, aby „Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy” był obchodzony również w Sejmie. Zarezerwowaliśmy Salę Kolumnową. Przypominam, że przed dwoma laty, w dniu 28 kwietnia odbyło się posiedzenie Rady poświęcone wypadkom w budownictwie. W ubiegłym roku planowaliśmy zorganizowanie uroczystego posiedzenia w Sejmie dotyczącego wypadków w górnictwie. Posiedzenie zostało odwołane z powodu żałoby narodowej po tragicznej katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem.

Rozmawiałam z przedstawicielami „Solidarności”, którzy proponowali zorganizowanie w tym terminie obrad we Wrocławiu. Niestety, w tym czasie jest posiedzenie Sejmu i duża część członków Rady Ochrony Pracy nie mogłaby uczestniczyć we wrocławskich obradach. Uznaliśmy, że będziemy ten dzień czcić w Sejmie przez zorganizowanie uroczystego posiedzenia Rady.

Jeżeli chodzi o problematykę niewypłacania wynagrodzeń, to zwracam uwagę, że zaprosimy na posiedzenie przedstawicieli Prokuratury Generalnej. Nie chodzi o dostosowywanie tematyki do uczestnictwa przedstawicieli Prokuratury Generalnej w posiedzeniu. Zaprosimy ich na odrębne posiedzenie poświęcone wspomnianej wyżej problematyce.

Rozumiem, że w pkt 17 w rubryce autor/wykonawca należy dopisać Prokuraturę Generalną.

Członek Rady Ochrony Pracy Zbigniew Janowski:

Przedstawiciele Prokuratury Generalnej są potrzebni na tym posiedzeniu, ale termin grudniowy jest zbyt późny. Dlatego proponowałem przesunięcie tego tematu na posiedzenie w I połowie br. Pojawiły się opinie, że kwestia niewypłacania wynagrodzeń powinna być rozpatrywana dwa razy w roku, bo sytuacja w tym zakresie jest tragiczna. Dla wielu ludzi oznacza pozbawienie możliwości normalnego funkcjonowania. Uważam, że Rada powinna wcześniej zająć się tym tematem.

Członek Rady Ochrony Pracy Stanisław Szwed:

Myślę, że łączenie tematu niewypłacania wynagrodzeń z problematyką kontynuacji zatrudnienia kobiet i rodzicielstwem jest nieuzasadnione. Problematyce niewypłacania wynagrodzeń musi być poświęcone całe posiedzenie.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka :

Nie ma propozycji łączenia tematów. Jest propozycja przesunięcia z marca na grudzień problematyki kontynuacji zatrudnienia kobiet powracających z urlopów macierzyńskich oraz rodzicielstwa, a na marzec przesunąć problematykę niewypłacania wynagrodzeń.

Członek Rady Ochrony Pracy Stanisław Szwed:

Rozumiem, że jest propozycja przesunięcia problematyki niewypłacania wynagrodzeń na wcześniejszy termin. Mówimy o marcu. Na ten miesiąc zaplanowano tematy związane z rodzicielstwem i zatrudnianiem kobiet. Czy dokonujemy tylko tego przesunięcia, czy też wprowadzamy również inne zmiany?

Czy zaplanowany na kwiecień temat „Program wieloletni «Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy» etap I – wyniki za lata 2008–2010” nie może być przesunięty na luty?

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy prof. Danuta Koradecka:

Zaplanowany termin rozpatrywania tego tematu wiąże się z terminem przygotowania raportu. Obecnie trwają prace związane z podsumowaniem wyników I etapu programu. Najlepszym rozwiązaniem jest przeniesienie na marzec problematyki niewypłacania wynagrodzeń, jako elementu najbardziej istotnego społecznie.

Członek Rady Ochrony Pracy Stanisław Szwed:

Ale wtedy przenosimy na dość odległy termin – grudzień br. – problematykę dotyczącą rodzicielstwa.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Propozycja dotyczy przeniesienia na grudzień tematów: „Przestrzeganie uprawnień pracowniczych związanych z rodzicielstwem” i „Problematyka kontynuacji zatrudnienia kobiet powracających z urlopów macierzyńskich” oraz przeniesienia na marzec tematu „Niewypłacanie lub nieterminowa wypłata wynagrodzeń za pracę w Polsce – ocena możliwości ograniczenia występowania procederu i skuteczności stosowanych sankcji”. Zwracam uwagę, że instytucje muszą przygotować stosowne materiały. Nie możemy planować na luty innych tematów.

Członek Rady Ochrony Pracy Stanisław Szwed:

Proponuję dopisanie w pkt 17 jako autorów, którzy przygotowują materiały – Prokuraturę Generalną i Ministerstwo Sprawiedliwości. To są dla nas podstawowe materiały. W pkt 13 i 14 proponuję dołączyć do wykonawców Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. Chcielibyśmy otrzymać od resortu materiał dotyczący agencji zatrudnienia i agencji pracy tymczasowej. W pkt 9 proponuję dołączyć do Państwowej Inspekcji Pracy – Ministerstwo Gospodarki. W pkt 10 proponuję, aby zwrócić się również do central związków zawodowych o materiał dotyczący społecznej inspekcji pracy. W pkt 4 i 5 proponuję uzupełnienie listy wykonawców o Prokuraturę Generalną, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej i Państwową Inspekcję Pracy. Wówczas otrzymamy komplet materiałów, którymi będą dla nas niezbędne.

Członek Rady Ochrony Pracy Bożena Borys-Szopa:

Pierwsza sprawa, którą chcę poruszyć ma charakter organizacyjny. Myślę, że ważny dla każdego z nas. Proszę, aby prezydium w trybie pilnym ustaliło konkretne daty posiedzeń przynajmniej na pół roku.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Dzisiaj będą podane.

Członek Rady Ochrony Pracy Bożena Borys-Szopa:

Druga sprawa jest bardzo ważna ze społecznego punktu widzenia. Sądzę, że coraz ważniejsza z roku na rok. Chodzi o informację na temat działań podejmowanych przez Państwową Inspekcję Pracy w zakresie kontroli legalności zatrudnienia. Przepraszam, że NSZZ „Solidarność” nie zgłosił tego tematu na piśmie. Byliśmy w trakcie wyborów w związku. Ponadto zakończyła się VIII kadencja Rady Ochrony Pracy. Dlatego teraz zgłaszam tę propozycję.

Można byłoby ten temat wprowadzić na marcowe posiedzenie, na którym będzie rozpatrywana problematyka niewypłacania wynagrodzeń. Zatrudnianie na czarno i niewypłacanie wynagrodzeń wiążą się ze sobą. Są to dwie patologie istotne ze społecznego punktu widzenia. Chciałabym zwrócić uwagę, że aktualna sytuacja polityczna zmusza Radę do podjęcia pewnych działań. Wszechobecny kryzys powoduje pustkę w kasie państwowej. Zatrudnianie na czarno wpływa na kondycję finansów państwa, nie wspominając już o wiele poważniejszych stratach społecznych.

Wnoszę pod decyzję Rady lub prezydium wprowadzenie – jeżeli będzie taka możliwość – na marcowe posiedzenie tematu „Działania podejmowane przez Państwową Inspekcję Pracy w zakresie kontroli legalności zatrudnienia”. Chodzi o zatrudnianie na czarno oraz zastępowanie umów o pracę umowami cywilnoprawnymi.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Jest to bardzo ważny temat. Przestrzegam jednak przez rozszerzaniem porządku poszczególnych posiedzeń Rady. Doświadczenie wskazuje, że większa liczba tematów uniemożliwia ich dogłębną analizę. Sprawdzimy, czy ten temat można umieścić na odrębnym posiedzeniu. Wydaje się, że jeśli nawet nie umieścimy tego tematu osobno, to na marcowym posiedzeniu temat nielegalnego zatrudnienia zapewne pojawi się przy kwestii wynagrodzeń.

Członek Rady Ochrony Pracy Bożena Borys-Szopa:

Jeżeli udałoby się wprowadzić ten temat na marcowe posiedzenie, to prosiłabym Państwową Inspekcję Pracy o oddzielny materiał poświęcony tej kwestii.

Członek Rady Ochrony Pracy Beata Mazurek:

Nie wiem, czy podjęto decyzję o przeniesieniu na marzec tematu zawartego w pkt 17, czyli niewypłacania wynagrodzeń. Chciałabym zwrócić uwagę, że propozycje tematów zawarte w pkt 4 i 5 są bardzo istotne w kontekście sytuacji w kraju i prac prowadzonych przez parlament. Proponuję rozważenie przeniesienia na grudzień tematu zawartego w pkt 6 – Program wieloletni „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy” – etap I – wyniki za lata 2008–2011. Natomiast tematy z pkt 4, 5 i 17 są dla nas bardzo istotne. Ponadto mogą przełożyć się na prace parlamentarne. Pani przewodnicząca wie, co dzieje się na posiedzeniach Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Być może należałoby dokonać zmiany, o której mówię.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Chciałbym kontynuować propozycję, którą zgłosiła pani poseł Mazurek. Prosiłbym pana przewodniczącego Zbigniewa Janowskiego o rozważenie mojej wypowiedzi, bo kluczową z punktu widzenia pracobiorcy jest kwestia niewypłacania wynagrodzeń. Jest to plaga. Sądzę, że jeśli o tym problemie będziemy debatować w marcu, to będziemy rozmawiać na podstawie danych archiwalnych, czyli danych za 2010 r. Uważam, że powinniśmy otrzymać najbardziej aktualne dane w tym zakresie. Taką szansę stwarza rozpatrzenie tego tematu w połowie roku – w lipcu. Główny inspektor pracy będzie mógł wówczas przedstawić dane za I półrocze 2011 r. Będziemy znali dane za 2010 i I półrocze 2011 r.

Proponuję przenieść problematykę niewypłacania wynagrodzeń na lipiec. Problematyka kontynuacji zatrudnienia kobiet powracających z urlopów macierzyńskich i przestrzeganie uprawnień pracowniczych związanych z rodzicielstwem byłyby rozpatrywane w marcu. Natomiast na grudzień proponuję przenieść temat 10 z lipca – „Realizacja zadań służby bhp oraz analiza i ocena funkcjonowania ustawy z dnia 24 czerwca 1983 r. o Społecznej Inspekcji Pracy”. To jest temat bardzo ogólny, nie wymagający precyzyjnych danych.

25 maja br. główny inspektor pracy przedstawia sprawozdanie z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2010 r., czyli będziemy znali dane za ten rok. Ponadto. PIP otrzymuje do lipca czas na zebranie – na tyle, na ile jest to możliwe – danych dotyczących niewypłacania wynagrodzeń za I półrocze 2011 r. Wówczas będziemy dyskutować na bieżąco o realnej sytuacji w tym zakresie.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Czy jest sprzeciw wobec propozycji przeniesienia na lipiec problematyki dotyczącej wynagrodzeń, a na grudzień – tematu z lipca. Natomiast tematy związane z rodzicielstwem i kontynuacją zatrudnienia kobiet pozostawić w pierwotnie planowanym terminie – w marcu? Nie widzę zgłoszeń.

Kontynuujemy dyskusję. Pan Zdzisław Trela, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Zdzisław Trela:

Uważam, że niewypłacanie wynagrodzeń za pracę jest przestępstwem. Chciałbym jednak zwrócić uwagę na błędy popełnione przez państwo, które w latach 90-tych wprowadziło zasady przewidujące, iż za produkt można płacić po 90 dniach. Banki udzielały pożyczek pracodawcom, aby mogli zapłacić pracownikom, ale obecnie już takich pożyczek nie udzielają.

Uważam, że na posiedzenie poświęcone problematyce niewypłacania wynagrodzeń należałoby zaprosić przedstawicieli Ministerstwa Finansów i zapytać o podstawy działania dużych sieci handlowych w Polsce. Dlaczego przez 90 dni mogą dysponować środkami należnymi pracodawcom i rzemieślnikom? A oni nie mają pieniędzy, aby zapłacić pracownikom. To jest zasadniczy powód niewypłacania wynagrodzeń. Pracodawca chce zapłacić wynagrodzenie, ale nie ma środków. Obecnie pracodawcy nie płacą składek ZUS i podatków, bo nie mają pieniędzy. Praktyka stosowana przez zagraniczne podmioty – niepłacenie za produkt przez 60 lub 90 dni – jest niedopuszczalna. Ministerstwo Finansów powinno zainteresować się tą kwestią.

Kolejna kwestia dotyczy narzutów. Twierdzenie, że supermarkety tanio sprzedają produkty klientom jest nieprawdziwe. Mogę to udowodnić. Supermarkety osiągają na danym produkcie do 75% zysku. Mają środki na zapłacenie pracodawcom, ale płacą dopiero po 60 czy 90 dniach, a pracodawcy nie mają środków na wynagrodzenia dla pracowników. Tu tkwi przyczyna niewypłacania wynagrodzeń. Nie jest tak, że pracodawca chce się wzbogacić i kupić nowy samochód. Te czasy dawno minęły.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Nie generalizujemy. Nie uważamy, że wszyscy pracodawcy są źli. W trakcie dyskusji zapewne pojawi się wiele aspektów dotyczących przyczyn niewypłacania wynagrodzeń.

Członek Rady Ochrony Pracy Krzysztof Majkowski:

Chciałbym zgłosić temat dotyczący wywiązywania się inwestora z zapisów zakładowych umów społecznych w procesie prywatyzacji. W 2009 i 2010 r. został przyspieszony proces prywatyzacji w wielu płaszczyznach. Z posiadanych przeze mnie informacji wynika, że występuje coraz więcej nieprawidłowości w realizacji umów społecznych i zakładowych układów zbiorowych pracy.

Na sierpień zaplanowano temat „Rola partnerów społecznych w kształtowaniu bezpiecznego środowiska pracy”. Jeśli byłaby możliwość dodania tematu, który proponuję, to byłbym bardzo wdzięczny.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Zwracam uwagę, że przyjęliśmy pewną metodologię sporządzania planu pracy. Rozpatrzyliśmy wszystkie propozycje, które do nas wpłynęły. Pan senator nie zgłosił wcześniej propozycji. Pojawia się pewien problem. Jeżeli będziemy uzupełniać plan nowymi tematami, to na pewno nie uda się go zamknąć. Proponuję rozpatrywanie tematów, które zostały zgłoszone. Temat proponowany przez pana senatora zostałby uwzględniony przy sporządzaniu następnego planu.

Członek Rady Ochrony Pracy Jerzy Langer:

Chciałbym powrócić do terminu 28 kwietnia. Kolega Zbigniew Janowski wspomniał, że niektóre środowiska organizują w tym dniu obchody „Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”. Z przedłożonego planu nie wynika, żeby temat przewidziany na 28 kwietnia br. – „Zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy w górnictwie” – był szczególnie związany z tym dniem.

Pani przewodnicząca wspomniała, że zwracano się do Rady Ochrony Pracy o uwzględnienie tego terminu. We Wrocławiu, w ośrodku Państwowej Inspekcji Pracy tradycyjnie organizuje się konferencje związane ze „Światowym Dniem Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”. Pani przewodnicząca zwróciła uwagę, że posiedzenie Sejmu uniemożliwia członkom Rady Ochrony Pracy, będących posłami, uczestnictwo w konferencji. Dotychczas posiedzenia Rady są zwoływane we wtorki przed rozpoczęciem obrad Sejmu.

Nie ma szans, aby Sejm przerwał obrady 28 kwietnia i posłowie mogliby uczestniczyć w konferencji we Wrocławiu. Dlatego proponuję zwołanie posiedzenia Rady w dniu 26 kwietnia. Na tym posiedzeniu Rada może odnieść się do obchodów „Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”. Ten termin posiedzenia umożliwi realizację w dniu 28 kwietnia wcześniej zaplanowanych przez różne środowiska konferencji i uroczystości.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Nie było oficjalnego wystąpienia „Solidarności”. Rozmawiałam z przedstawicielami związku o tym dniu. Przypominam, że przed dwoma laty w dniu 28 kwietnia odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Ochrony Pracy związane z obchodami „Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy”. W ubiegłym roku uroczyste posiedzenie Rady również było zaplanowane na 28 kwietnia. Zostało odwołane z powodu żałoby narodowej po tragicznej katastrofie lotniczej pod Smoleńskiem. Niemniej jednak rozpoczęliśmy pewną tradycję obchodów tego dnia.

Sądzę, że posiedzenie Sejmu na pewno nie będzie przerwane. Jestem przekonana, że posłowie będą mieli możliwość uczestniczenia w obchodach tego dnia. Prezydium rozważy tę sprawę. Wydaje mi się, że nie będziemy jednak zmieniać terminu posiedzenia. Zwracam uwagę, że jesteśmy ograniczeni możliwością wynajmu sali. Mamy już zarezerwowaną Salę Kolumnową na 28 kwietnia.

Rozmawiałam z przedstawicielami „Solidarności”. Mówiłam, w czym tkwi problem. Oczekuję na sygnał z ich strony.

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy prof. Danuta Koradecka:

Chciałabym poinformować, że „Światowy Dzień Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy” jest obchodzony na całym świecie pod auspicjami Międzynarodowej Organizacji Pracy, która na bieżący rok podała jako temat wiodący problematykę zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy.

Bez wdrożenia skutecznego systemu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy ten problem nie zostanie rozwiązany. Należy wprowadzić system integralnego zarządzania. Wyższy Urząd Górniczy planował w ubiegłym roku tę problematykę, ale nie została zrealizowana z powodu żałoby narodowej. Przyjęliśmy, że w tym roku omówimy problematykę zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w górnictwie, która będzie uwzględniała trzy czynniki: ludzki, techniczny i organizacyjny.

Jeśli chodzi o termin – można zorganizować posiedzenie Rady tuż po lub przed konferencjami regionalnymi – to pozostawiam do uznania pani przewodniczącej. Chodzi przede wszystkim o możliwość wynajęcia sali.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Pan senator Jan Rulewski, proszę.

Członek Rady Ochrony Pracy Jan Rulewski:

W II połowie 2011 r. Polska obejmie prezydencję w Unii Europejskiej. W przedłożonym planie pracy ten fakt nie został uwzględniony. Czy są planowane jakiej konferencji lub spotkania o charakterze roboczym?

Państwowa Inspekcja Pracy w działaniach kontrolnych i nadzorczych stwierdza, zwłaszcza przy wypadkach śmiertelnych w budownictwie, brak odpowiednio przeszkolonego pracownika. Proponuję wprowadzenie w pkt 15 dodatkowego tematu „Ocena szkoleń i przygotowania pracowników do pracy”.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka :

Ta kwestia na pewno zostanie uwzględniona w planowanym na kwiecień temacie „Zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy w górnictwie”. Będziemy rozmawiać m.in. o przygotowaniu zawodowym i adaptacji pracownika.

Pani prof. Koradecka udzieli informacji w kwestii prezydencji Polski w Unii Europejskiej.

Zastępca przewodniczącego Rady Ochrony Pracy prof. Danuta Koradecka:

W trakcie prezydencji każdego kraju organizowana jest jedna konferencja poświęcona problematyce związanej z bezpieczeństwem i higieną pracy, bliskiej Radzie Ochrony Pracy. Z wniosków zgłaszanych przez resort pracy komitetowi przygotowującemu prezydencję Polski został zatwierdzony temat „Wzmocnienie wiedzy i innowacji w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy – warunkiem inteligentnego rozwoju Unii Europejskiej”. Ten temat zawiera trzy wiodące zagadnienia: „Innowacje w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy”, „Rola bezpieczeństwa w nowej polityce przemysłowej w Unii Europejskiej w erze globalizacji” oraz „Edukacja, szkolenia i rozwój nowych umiejętności na

rzecz poprawy warunków pracy i wzrostu zatrudnienia”. Trzy wymienione przeze mnie tematy odpowiadają trzem głównym priorytetom Strategii Europa 2020.

Przewiduje się również dyskusję „okrągłego stołu”. W trakcie prezydencji innych krajów udział w tym przedsięwzięciu brali przedstawiciele resortów: pracy, gospodarki oraz partnerzy społeczni. Konferencja planowana jest na 7 listopada 2011 r. w Warszawie. Przewidywany jest udział 180 uczestników, w tym 150 z zagranicy.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Chciałbym poinformować pana senatora, że w listopadzie 2011 r. Państwowa Inspekcja Pracy będzie organizatorem – w ramach współpracy Wyższych Inspektorów Pracy SLIC – konferencji „Europejski kodeks dobrych praktyk w zakresie działań kontrolnych i prewencyjnych inspekcji pracy”. Propozycja tematu została przyjęta przez SLIC w ub. r. Jak zapewnia główny inspektor pracy, członkowie Rady Ochrony Pracy będą zaproszeni na tę konferencję.

Uważam, że w obu konferencjach powinno być wystąpienie przewodniczącej Rady na temat roli i zadań ROP. Nasz model jest niestandardowy, a wręcz unikalny i jedyny.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Czy są jeszcze uwagi do planu pracy? Nie widzę zgłoszeń. Członkowie Rady otrzymają plan pracy uwzględniający zaproponowane zmiany. Proszę pana senatora o przesłanie na piśmie zaproponowanego tematu. Zobaczmy, czy będzie można go dołączyć do któregoś z posiedzeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia proponowanego planu pracy Rady wraz z przyjętymi wcześniej zmianami?

Członek Rady Ochrony Pracy Stanisław Szwed:

Rozumiem, że moje wnioski zostały przyjęte.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Wnioski dotyczące poszerzenia katalogu autorów zostały przyjęte.

Członek Rady Ochrony Pracy Eugenia Gienieczko:

Pan poseł Szwed proponował rozszerzenie wykonawstwa w pkt 13 i 14 o przedstawicieli Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Temat ujęty w pkt 13 brzmi „Przestrzeganie przez agencje zatrudnienia przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – na podstawie wyników kontroli w latach 2008–2010”. Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej nie dysponuje własnymi wynikami, bo nie przeprowadza kontroli.

Natomiast temat w pkt 14 „Sytuacja pracowników rekrutowanych przez działające w Polsce agencje pracy tymczasowej do zatrudnienia w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej” został zaproponowany przez pana dr Macieja Duszczyka, który dysponuje własnymi wieloletnimi obserwacjami. Musiałabym zapytać kolegów z Departamentu Rynku, który dopiero niedawno włączono w tę problematykę, czy mają inne własne obserwacje – mocno wątpię. Dlatego dopisywanie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej do tych tematów jest ryzykowne. Resort nie prowadzi żadnych badań własnych i kontroli, bo nie dysponuje odpowiednimi środkami i kadrami. Nasza wiedza pochodzi głównie z listów i telefonów, które odbieramy podczas dyżurów oraz publikacji prasowych i wyników badań Państwowej Inspekcji Pracy.

Członek Rady Ochrony Pracy Stanisław Szwed:

Świadomie włączyłem do wymienionych tematów Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. Nie chodzi jedynie o wyniki kontroli, lecz o problematykę dotyczącą agencji zatrudnienia i agencji pracy tymczasowej. Resort na pewno posiada takie informacje. Uważam, że należy włączać ministerstwa do tego rodzaju tematów. Wówczas będzie nam łatwiej formułować wnioski do konkretnych urzędów.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka :

Zmodyfikujemy temat, aby resort pracy i polityki społecznej mógł włączyć się do jego realizacji.

Członek Rady Ochrony Pracy Elżbieta Rafalska:

Podzielam stanowisko pana posła Szweda i – wyjątkowo – nie zgadzam się z panią dyrektorką Gienieczko. Uważam, że jeśli chodzi o szczegółową wiedzę, to obecność dyrektora właściwego departamentu wydaje się niezbędną, niekoniecznie w roli głównego referującego, lecz osoby, która uczestniczy w dyskusji. Stosowałabym zasadę zapraszania dyrektorów właściwych departamentów przy omawianiu ważnych tematów. Będzie to miało wpływ zarówno na stanowiska Rady, jak i odpowiedzi dotyczących ich realizacji.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka :

Zgadzam się z opiniami przedmówców. Pan sekretarz proponuje modyfikację tematu.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Proponuję, aby temat w pkt 13 otrzymał brzmienie: „Działalność agencji zatrudnienia, w tym przestrzeganie przez nie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”. Działalność agencji zatrudnienia ocenia minister pracy i polityki społecznej. Natomiast oceny przestrzegania przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dokonuje Państwowa Inspekcja Pracy.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Myślę, że ta propozycja uwzględni zgłoszone uwagi.

Członek Rady Ochrony Pracy Jerzy Langer:

Czy temat dotyczący niewypłacania wynagrodzeń przeniesiony z grudnia na lipiec uwzględnia propozycję pani Bożeny Borys-Szopy dotyczącą kwestii legalności zatrudnienia?

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Na lipcowe posiedzenie będzie przygotowana pisemna informacja dotycząca legalności zatrudnienia. Czy jest zgoda na takie rozwiązanie? Nie słyszę sprzeciwu.

Czy są uwagi do projektu planu? Zwracam uwagę, że z 68 propozycji musieliśmy wybrać 20. Proszę o zgłaszanie konkretnych propozycji – jaki temat skreślić, a jaki wprowadzić.

Sekretarz Rady Ochrony Pracy Janusz Krasoń:

Przypominam, że Rada Ochrony Pracy – zgodnie z regulaminem – może powoływać zespoły doraźne. W ubiegłym roku skorzystaliśmy z tej możliwości jeden raz. Zachęcam do korzystania z tej możliwości. Proponuję, aby pan senator zgłosił temat w sposób formalny i na którymś z kolejnych posiedzeń zaproponował powołanie zespołu doraźnego oraz wyznaczenie terminu na przygotowanie materiałów przez właściwe instytucje. Następnie odbyłoby się posiedzenie zespołu doraźnego, który przeprowadziłby debatę nad proponowanym tematem. Przypominam, że liczba członków zespołu nie jest ograniczona. Akces mogą zgłosić wszyscy członkowie Rady. Można przygotować stanowisko. Choć ma ono wprawdzie nieco inną rangę.

Można podjąć takie działania i w ramach Rady Ochrony Pracy omówić temat sugerowany przez pana senatora. Rzadko korzystamy z tej możliwości. Ale jeżeli jest taka potrzeba, to można proponować tego rodzaju inicjatywy.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Drugą możliwością jest przygotowanie na piśmie informacji na temat proponowany przez pana senatora. Proszę jednak o sformułowanie tematu.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia zaproponowanego planu pracy wraz ze zmianami przyjętymi wcześniej? Nie widzę zgłoszeń.

Stwierdzam, że plan pracy Rady na 2011 r. został przyjęty.

Chciałabym teraz przedstawić propozycje terminów posiedzeń Rady na I półrocze 2011 r.: 1 lutego, 1 marca, 12 kwietnia, 28 kwietnia, 10 maja, 7 czerwca i 12 lipca. Posiedzenia rozpoczynają się o godz. 9.30.

Przechodzimy do pkt 4 porządku dziennego – Rola partnerów społecznych w kształtowaniu bezpiecznego środowiska pracy. Materiał miał być przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki. Resort skierował do Rady pismo podpisane przez podsekretarza stanu panią Grażynę Henclewską, w którym czytamy: „W związku z przyjęciem w planie pracy Rady Ochrony Pracy na 2010 r. tematu «Rola partnerów społecznych w kształtowaniu bezpiecznego środowiska pracy», który został powierzony Minister-

stwu Gospodarki do przedstawienia na jednym z zaplanowanych na miesiąc styczeń 2011 r. posiedzeń Rady, uprzejmie informuję, że zakres niniejszej problematyki wymaga przeprowadzenia szerokich i jednocześnie szczegółowych konsultacji z kompetentnymi w sprawie partnerami społecznymi. Uzyskane z ich strony informacje będą niezbędne do dokonania właściwej i skutecznej analizy podniesionych kwestii. Wobec powyższego zwracam się z uprzejmą prośbą o rozpatrzenie możliwości przesunięcia pierwotnie ustalonego terminu omówienia przedmiotowej tematyki z I na II kwartał 2011 r., co umożliwi odpowiednie odniesienie się do wszystkich aspektów niniejszej sprawy”.

Przychyliłiśmy się do tej prośby, bo w zasadzie nie mamy innego wyjścia. W przyjętym planie pracy ten temat został zaplanowany na sierpień.

Członek Rady Ochrony Pracy Jan Rulewski:

Byłem wnioskodawcą tego tematu i teraz czuję się bardzo poszkodowany. Rada Ochrony Pracy została potraktowana w sposób groteskowy. Dialog społeczny został wpisany do konstytucji. Prawdą jest, że zanika. Większość ustaw nie jest poddawana konsultacji, co jest przedmiotem troski nie tylko związków zawodowych, ale i pracodawców. M.in. dlatego ten temat jest aktualny. Bowiern trudno oprzeć się wrażeniu, że mamy do czynienia z pogrzebem dialogu. Pismo przytoczone przez panią przewodniczącą jest przysłowio- wym gwoździem do trumny.

Prosiłbym, aby odpowiedzieć, że w aspekcie zbliżającej się prezydencji Polski w Unii Europejskiej wstydlive jest przesyłanie pism, z których wynika, że w Polsce nie można nic powiedzieć o dialogu społecznym.

Data pisma dowodzi nie tylko groteskowości, ale wyjątkowej bezczelności. Kiedy zbliżał się termin posiedzenia Rady, resort dopiero przystąpił do przygotowywania materiału. Niemożliwe jest opracowanie tak doniosłego materiału w przeddzień posiedzenia Rady.

Przewodnicząca Rady Ochrony Pracy Izabela Mrzygłocka:

Zgadzam się z panem senatorem. Nie mówiłabym jednak o pogrzebie dialogu społecznego. Jest to bardzo ważny temat. Jestem przekonana, że będzie on przedmiotem debaty Rady w bieżącym roku. Przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki uczestniczą w każdym posiedzeniu Rady. Powinni wiedzieć, że omówienie tego tematu planowaliśmy rok temu, gdy przyjmowaliśmy plan pracy na 2010 r.

Przechodzimy do spraw bieżących. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń.

Porządek dzienny został wyczerpany. Zamykam posiedzenie Rady Ochrony Pracy.